

OBRAZLOŽITEV***Pravilnika o subvencioniranju obrestne mere pri posojilih za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v občini Tolmin*****I. DOSEDANJA PRAKSA DODELJEVANJA POMOČI NA PODROČJU MALEGA GOSPODARSTVA V OBČINI TOLMIN**

Instrument subvencioniranja obrestne mere pri posojilih, namenjenih pospeševanju razvoja malega gospodarstva, v vsebini in po postopku kot ga predpisuje sedaj veljavni Pravilnik o subvencioniranju obrestne mere pri posojilih za pospeševanje malega gospodarstva v občini Tolmin (Primorske novice Uradne objave, št. 20/2002, 25/2003 – v nadaljevanju: veljavni pravilnik) Občina Tolmin (v nadaljevanju: Občina) izvaja že od leta 1998. Obdobju intenzivnih investicijskih vlaganj v sektorju malega gospodarstva v 90-ih letih prejšnjega stoletja, povezanih predvsem s procesom privatizacije, je obdobje zadnjega desetletja zaznamovalo postopno upadanje investicijske aktivnosti, kar se je na bančnem trgu posledično odražalo kot manjše zanimanje po najemanju kreditov. Delno gre razlog iskati v izčrpani kreditni sposobnosti gospodarskih subjektov malega gospodarstva (v nadaljevanju: podjetja) kot posledica v preteklosti najetih kreditov, delno pa tudi ugodnejši klimi in prijaznejšemu podpornemu okolju za razvoj podjetništva skozi različne možnosti za pridobivanje nepovratnih sredstev in drugih oblik pomoči na regionalni in nacionalni ravni. V Posočju velja v zvezi s tem omeniti predvsem še vedno aktualne razpise v okviru Programa spodbujanja razvoja v Posočju (“Soča”).

Kljub temu je prej omenjeni ukrep subvencioniranja bančne obrestne mere številnim lokalnim podjetjem predstavljal dobrodošlo pomoč. Čeprav je finančna kriza v zadnjem letu močno zavrta investicijski napredek, je v prihodnje realno pričakovati ponovni zagon “zdravih” podjetij in temu ustrezno tudi nove potrebe po investicijskih sredstvih. Z možnostjo kreditiranja pod ugodnejšimi finančnimi pogoji od tržnih (tj. v višini subvencioniranega dela bančne obrestne mere) želimo podjetja v občini Tolmin spodbuditi predvsem k nadaljnji širitvi dejavnosti/poslovanja, izboljšanju kvalitete proizvodov/storitev, večji dodani vrednosti in prilagajanju oziroma uvajanju okolju prijaznejših tehnologij/dejavnosti. To je tudi osnovni cilj dodeljevanja državnih pomoči po pravilu “de minimis”, kamor med drugim uvrščamo tudi ukrep subvencioniranja obrestne mere kot ga predvideva predložen pravilnik.

II. IZHODIŠČA IN RAZLOGI ZA SPREJEM NOVEGA PRAVILNIKA

II. 1. VSEBINSKI VIDIK

Temeljno izhodišče predlaganega Pravilnika o subvencioniranju obrestne mere pri posojilih za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v občini Tolmin (v nadaljevanju: novi pravilnik) je vsebinske narave, in ga narekujejo aktualne tržne razmere na področju malega gospodarstva, ki v preteklih dveh letih (2008 in 2009) odsevajo v pomembnem povečanju povpraševanja podjetij po bančnih posojilih za potrebe financiranja obratnih (tj. gibljivih) sredstev. Ker veljavni pravilnik predvideva finančne intervencije s pomočjo instrumenta subvencioniranja obrestne mere za posojila, namenjena zgolj INVESTICIJAM (nakup zemljišč, nakup, gradnjo, rekonstrukcijo ali adaptacijo poslovnih prostorov ter nakup opreme - osnovnih sredstev), se z novim pravilnikom predlaga **razširitev namena posojil z možnostjo subvencije obrestne mere tudi za posojila, namenjena financiranju obratnih sredstev**, v primeru katerih pa bi kot upravičeni šteli le stroški nabave materiala.

Tudi drugi vsebinski vidik sprememb novega pravilnika glede na veljavni gradi na preverjenih gibanjih povpraševanj na bančnem trgu, kjer je v preteklih dveh letih zabeležen porast zanimanja po posojilih za financiranje VREDNOSTNO VIŠJIH INVESTICIJ kot jih za subvencioniranje obrestne mere še dopušča veljavni pravilnik. Slednji namreč predvideva dodeljevanje posojil s subvencijo obrestne mere v višini 50 % predračunske vrednosti upravičenih stroškov investicije, v vsakem primeru pa le-ta ne sme preseči zgornje meje 27.000 EUR. To praktično pomeni, da je za investicijo s predračunsko vrednostjo nad 54.000 EUR možno dodeliti posojilo s subvencijo obrestne mere v višini, ki ne dosega zgornje meje intenzivnosti (50 %). Da omenjena omejitev (kljub dejstvu, da število investicijskih projektov v zadnjem obdobju finančne krize pada) podjetjem predstavlja oviro pri odločanju za prijavo na občinski razpis za dodelitev posojil s subvencijo obrestne mere dokazuje tudi podatek, da se je kljub številnim povpraševanjem v letu 2008 na razpis dejansko prijavilo le eno podjetje, v letu 2009 pa zaradi nezainteresiranosti podjetij ukrepa Občina niti ni razpisala. Upošteva evidentirana povpraševanja zainteresiranih bančnih komitentov, novi pravilnik predlaga, da se **zgornja meja posojila za investicijska vlaganja, do katere je še možno dodeliti pomoč "de minimis" v obliki subvencije obrestne mere, zviša na 100.000 EUR** ob nespremenjeni intenzivnosti (50 % predračunske vrednosti upravičenih stroškov investicije). Vzporedno s tem povišanjem smo na podlagi izvedenih hipotetičnih analiz anuitetnih načrtov odplačevanja najetega posojila, pripravili tudi predlog za **podaljšanje ročnosti (tj. obdobja odplačevanja)** posojila s subvencijo obrestne mere. Ta naj bi se iz sedanjih 3 do 5 let podaljšala, in sicer na 3 do 10 let. Za posojila s subvencijo obrestne mere, namenjenih financiranju obratnih sredstev, se upošteva samo naravo in običajne vrednosti teh poslov predlaga ustrezno nižja zgornja meja posojila, do katere je subvencija obrestne mere še upravičena, in sicer 30.000 EUR, odplačilna doba teh posojil pa bi trajala 3 leta.

Praktična ponazoritev kreditiranja obratnih sredstev z vidika banke:

Pri kreditiranju obratnih sredstev gre za financiranje stalno vezanih sredstev v procesu od nabave materiala, proizvodnje, zalogah končnih izdelkov in terjatvah do kupcev, vse do realizacije njihovega plačila. To pomeni, da ima podjetje stalno del sredstev vezan v celotnem proizvodnem procesu. Čas vezave je odvisen od vrste dejavnosti. Povpraševanje po kreditiranju obratnih sredstev nastopi tudi pri hitro rastočem podjetju oziroma samostojnem podjetniku, ker podjetje zaradi velikih naročil samo ni sposobno finančno pokriti vseh stroškov, povezanih z nabavo, proizvodnjo, vse do prodaje oziroma plačila.

Za razumevanje trenutnega stanja na področju malega gospodarstva, se je kot že uvodoma omenjeno, potrebno ozreti vsaj dve leti nazaj. Zaradi velikih naročil, ki so spremljala proizvodne procese/dejavnosti, so se podjetja (zlasti s področja kovinske industrije) takrat začela srečevati z vedno večjimi potrebami po obratnih sredstvih.

Konkreten primer:

Podjetje za proizvodnjo samo nabavlja material, le-tega mora dobavitelju poravnati v 30-ih dneh. Po nabavi se material določeno časovno obdobje obdeluje v proizvodnem procesu (na primer: 30 dni). Ker začetek in konec proizvodnega postopka nista sočasna, se v podjetju pojavijo zaloge nedokončane proizvodnje (amortizacija, stroški porabljenega materiala, stroški dela, stroški sprotnih storitev). Zaradi posebnosti proizvodnega postopka, prihaja tudi do zalog polproizvodov. Po končanem proizvodnem postopku so v primerih, ko trenutek proizvodnje in prodaje posameznega poslovnega učinka (proizvod, storitev) nista istočasna, pojavijo zaloge končnih proizvodov (na primer: končni proizvodi so do dejanske prodaje v zalogah še 30 dni). Podjetje se ob prodaji s kupcem običajno dogovori za odloženo plačilo (terjatve do kupcev). V sedanji praksi od izvedene prodaje do dejanske realizacije plačila za prodane proizvode s strani kupcev pretečejo trije do štirje meseci. Iz prej predstavljenega torej lahko ugotovimo, da postopek od nabave materiala do plačila za prodane izdelke/storitve traja tudi pol leta in več. To pomeni, da mora podjetje za nemoteno proizvodnjo/dejavnost črpati svoje lastne zaloge, poleg tega pa se vsak mesec srečuje še z novimi naročili. To je podjetja postopoma pripeljalo do kritične točke, ko so izčrpala lastne zaloge in na kateri so bila prisiljena začeti najemati posojila za pokrivanje obratnih sredstev. V tem trenutku se po hudi krizi v proizvodni dejavnosti že beleži ponovna rast (v storitveni žal še ne), kar je seveda spet povezano z večjimi naročili in posledično večjimi potrebami po obratnih sredstvih. Podjetja se torej na eni strani srečujejo z obveznostmi za poplačilo v preteklosti najetih posojil, na drugi strani pa potrebujejo svež kapital za lažji izhod iz kriznega položaja in ponovni zagon. Tej situaciji primerno, banke beležijo porast povpraševanja po kreditiranju obratnih sredstev na eni ter kreditiranju novih investicij na drugi strani.

Pri oceni potrebnih obratnih sredstev so pomembni naslednji podatki:

- stanje zalog,
- stanje terjatev do kupcev,
- dnevi vezave zalog (pove koliko dni ima podjetje vezana sredstva v zalogah),
- dnevi vezave terjatev (pove v kolikih dneh podjetje dobi poravnane terjatve),
- stanje kratkoročnih obveznosti,
- dnevi vezave obveznosti (pove v kolikih dneh podjetje poravnava svoje obveznosti do dobaviteljev).

Na podlagi teh podatkov banka oceni višino potrebnih obratnih sredstev, do katere banka lahko podjetju (komitent) odobri posojilo. Podjetje se lahko prijavi tudi na razpis Občine za subvencioniranje obrestne mere za posojilo, ki ga bo pri banki najelo in za katerega se mu lahko (ob izpolnitvi razpisnih pogojev in kriterijev upravičenosti) odobri subvencioniranje obrestne mere, in sicer za posojilo v višini do največ 50 % predračunske vrednosti upravičenih stroškov potrebnih obratnih sredstev oziroma ne več kot 30.000 EUR, za dobo odplačila 3 leta. Preostali del stroškov potrebnih obratnih sredstev mora podjetje pokriti iz drugih virov (najmanj 25 % lastnih sredstev, posojilo pod tržnimi pogoji...). Upravičenec se s sklepom o odobritvi posojila s subvencijo obrestne mere zgleda na eni izmed bank, s katero ima Občina sklenjen dogovor o sodelovanju (2. odstavek 3. člena novega pravilnika), in sicer je to praviloma banka, na kateri ima upravičenec odprt TRR (običajna zahteva Občine je, da banka odobritve posojila ne sme pogojevati s tem, da je podjetje komitent banke), kjer ob predložitvi potrebnih podatkov in zahtevane dokumentacije ter proučitvi kreditne sposobnosti podjetja in izpolnjevanja drugih pogojev (zavarovanje posojila...) sklene posojilno pogodbo za dodelitev posojila s subvencionirano obrestno mero.

Koriščenje posojila s subvencijo obrestne mere je namensko in dokumentarno. Slednje pomeni, da se posojilo lahko črpa le na podlagi predložene dokumentacije. Plačilo računa bo banka v primeru obratnih sredstev izvedla direktno na račun dobavitelja (na primer: dobavitelju materiala). Tak način nakazila predstavlja določeno varovalko v primerjavi s siceršnjo prakso bank, ko odobrena posojilna sredstva za namen pokrivanja obratnih sredstev običajno nakažejo direktno na TRR kreditojemalca. V primerih, ko pa je podjetje račun dobavitelju že poravnalo, bo možna refundacija že plačanih računov ob predložitvi računa in potrdila o plačilu iz TRR. Enak postopek črpanja se bo (kot se je tudi doslej) izvajal tudi v primeru črpanja posojila s subvencijo obrestne mere, odobrenega za pokrivanje investicij. Priznajo se le upravičeni stroški (za investicije opredeljeni v 3. odstavku, za obratna sredstva pa v 5. odstavku 6. člena novega pravilnika), ki so nastali v določenem obdobju, in sicer priznajo se upravičeni stroški investicij oziroma financiranj obratnih sredstev, začelih znotraj tekočega leta (to pomeni: upravičeni stroški, nastali po 1.1. tekočega leta do konca tekočega leta oziroma do končnega datuma znotraj tekočega leta, ki bo opredeljen z vsakoletnim javnim razpisom).

Primerljiv ukrep subvencioniranja obrestne mere pri bančnih posojilih, namenjenih financiranju obratnih sredstev, je bil s ciljem razreševanja aktualne krize v lanskem letu prvič razpisan tudi na državni ravni (Slovenski podjetniški sklad).

II. 2. PRAVNO - FORMALNI VIDIK

Poleg izhodiščnih vsebinskih ciljev, predstavljenih v točki II. 1., so bili pri pripravi novega pravilnika zasledovani tudi sekundarni cilji. Prvi med njimi je, da mora pravilnik omogočiti dodeljevanje državnih pomoči oziroma pomoči “de minimis” (ta vključuje tudi subvencijo obrestne mere) v sozvočju z nacionalno zakonodajo in pravnim redom Evropske Skupnosti s področja dodeljevanja državnih pomoči. Področje državnih pomoči je namreč strogo nadzorovano s strani Ministrstva za finance (upravljavec shem pomoči “de minimis” na nacionalni ravni) ter Komisije Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: ES), kar zahteva odgovorno in transparentno dodeljevanje ter spremljanje vseh oblik državnih pomoči, in dosledno spoštovanje nacionalnih zakonskih okvirov ter pravil ES.

Državne pomoči so izdatki in zmanjšani prejemki države oziroma lokalne skupnosti, ki pomenijo korist za prejemnika pomoči in mu tako zagotavljajo prednost pred konkurenti. Namenjeni so za financiranje in sofinanciranje programov v institucionalnih enotah, ki se ukvarjajo s tržno proizvodnjo blaga in storitev, z namenom zagotavljanja določene konkurenčne prednosti. Ta opredelitev je skladna z 87. Členom Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 3/2004).

Relavantni hierarhično nadrejeni pravni akti so bili sprejeti šele po uveljavitvi veljavnega pravilnika Občine (sprejet leta 2002, dopolnjen leta 2003), zato se slednji še ne sklicuje na dva najpomembnejša dokumenta s področja državnih pomoči, in sicer:

- Zakon o spremljanju državnih pomoči (Uradni list RS, št. 37/2004 – v nadaljevanju: Zakon) in
- Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za državno pomoč “de minimis” (Uradni list EU L, št. 379/2006 – v nadaljevanju: Uredba ES).

Ne glede na to, je Občina pri dosedanjem delu spoštovala določila obeh zgoraj omenjenih pravnih podlag kot tudi ostali izvedbenih aktov, ki so navedeni v nadaljnjem besedilu. Zakon namreč določa obvezen postopek priglašanja shem državnih pomoči ter tekočega in letnega poročanja o dodeljenih državnih pomočeh, vključno s pomočmi po pravilu “de minimis”. Skladno z Uredbo ES je pred dodelitvijo pomoči “de minimis” potrebno na osnovi baz in evidenc, vodenih v okviru Ministrstva za finance, preveriti tudi višino vseh že dodeljenih pomoči iz javnih virov, ki jih je posamezen upravičenec že prejel v zadnjih treh proračunskih letih. Na ta način se želi izogniti morebitni prekoračitvi dovoljene zgornje meje intenzivnosti pomoči, ki so določene za pomoč

“de minimis” oziroma zagotoviti, da z dodeljenim zneskom pomoči “de minimis” ne bodo presežene intenzivnosti pomoči, predpisane po drugih predpisih.

Ministrstvo za finance bedi tudi nad spoštovanjem Uredbe ES in prav iz tega razloga je bil novi pravilnik predhodno predložen v pregled in potrditev Ministrstvu za finance. **Skladno z navodilom Ministrstva za finance je bilo potrebno v novi pravilnik dodatno vključiti najmanj naslednje določbe v zvezi s pomočjo “de minimis”, ki pravzaprav izhajajo že iz Uredbe ES:**

1. da se pomoč “de minimis”, kamor uvrščamo tudi subvencijo obrestne mere, dodeljuje v skladu z Uredbo ES (1. člen);
2. izključitev sektorjev oziroma podjetij, ki niso upravičena do pomoči “de minimis”, in sicer: podjetja iz sektorja ribištva in ribogojstva, premogovništva, primarne proizvodnje kmetijskih proizvodov in podjetja v težavah (7. odstavek 3. člena);

Pri opredelitvi “podjetja v težavah” se uporabljajo Smernice Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (Uradni list EU C, št. 244/2004) in Zakon o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (Uradni list RS, št. 44/2007 – UPB2). Slednji predpostavlja, da je podjetje v težavah:

- za kapitalske družbe, kadar tekoča izguba skupaj s prenesenimi izgubami preteklih let doseže polovico osnovnega kapitala in je tekoča izguba v zadnjih 12 mesecih dosegla višino četrtnine osnovnega kapitala;
- za osebne družbe, kadar tekoča izguba skupaj s prenesenimi izgubami preteklih let doseže polovico kapitala, ki je prikazan v računovodskih izkazih in je tekoča izguba v zadnjih 12 mesecih dosegla višino četrtnine kapitala, ki je prikazan v računovodskih izkazih;
- če je družba iz prejšnjih alinej že postala plačilno nesposobna ali če izpolnjuje pogoje za uvedbo postopkov v zvezi z insolventnostjo (prisilna poravnava, stečaj, likvidacija).

3. omejitve: pomoč “de minimis” ne sme biti namenjena izvozu in z njo povezanim dejavnostim, ne sme biti pogojena s prednostjo rabe domačega blaga pred rabo uvoženega, pomoč podjetjem v cestno prometnem sektorju se ne sme dodeliti za nabavo vozil za cestni prevoz tovora (7. odstavek 3. člena);
4. obvezna opredelitev upravičenih stroškov, za katere je na podlagi novega pravilnika možno opravičiti dodelitev pomoči “de minimis” (3. in 5. odstavek 6. člena);
5. opredelitev prejemnikov: tj. upravičencev do dodelitve pomoči “de minimis” (1. odstavek 3. člena);
6. navedbo instrumenta pomoči: tj. subvencija obrestne mere pri posojilih za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v občini Tolmin (2. člen);
7. intenzivnost pomoči “de minimis”: največ 200.000 EUR na posameznega upravičenca oziroma 100.000 EUR na posameznega upravičenca iz cestno prometnega sektorja v obdobju treh proračunskih let (8. odstavek 6. člena);

8. kumulacija pomoči “de minimis”: priglasiatelj (dajalec) pomoči “de minimis” mora pred dodelitvijo sredstev od upravičenca pridobiti pisno izjavo o morebitnih že prejetih “de minimis” pomočeh in drugih pomočeh za iste upravičene stroške in zagotoviti, da z dodeljenim zneskom pomoči “de minimis” ne bodo presežene intenzivnosti pomoči po drugih predpisih (7. odstavek 6. člena in 7. točka 2. odstavka 8. člena);
9. dajalec pomoči “de minimis” mora prejemnika obvestiti, da je pomoč dodeljena po pravilu “de minimis” (4. odstavek 9. člena).

II. 3. POSTOPKOVNI VIDIK

Struktura veljavnega pravilnika izvira še iz izhodiščnega pravilnika iz 90-ih let preteklega stoletja, leta 2002 in 2003 so bili sicer dodani nekateri vsebinski popravki, medtem ko se postopkovni vidik dodeljevanja subvencij obrestne mere v vseh letih dosedanjega izvajanja ni pomembno spreminjal. Čeravno je postopek dodeljevanja pomoči v veljavnem pravilniku precej ohlapno določen, pri sami implementaciji v praksi doslej ni povzročal težav.

Letos je bila sicer prvotno načrtovana le manjša vsebinska sprememba in dopolnitev veljavnega pravilnika (predstavljeno pod točko I. 1.), kasneje (po odločitvi, da v novi pravilnik vključimo tudi pravila ES glede pomoči “de minimis”) pa je bila ob upoštevanju števila predlaganih sprememb in dopolnitev sprejeta odločitev, da se le-te Občinskemu svetu Občine Tolmin posredujejo v sprejem v obliki novega pravilnika.

Spričo slednje odločitve se zdi trenutek primeren, da novi pravilnik istočasno posodobimo tudi s postopkovnega vidika oziroma da dolgoletno, že dobro utečeno **prakso dodeljevanja subvencij obrestne mere tudi formaliziramo**. Skladno s to odločitvijo so v novem pravilniku **natančno predstavljeni vsi pomembnejši postopkovni koraki**, in sicer:

- postopek javnega razpisa za dodelitev posojil s subvencijo obrestne mere (7. člen),
- vsebina javnega razpisa (1. odstavek 8. člena),
- vsebina razpisne dokumentacije oziroma vloge (2. odstavek 8. člena),
- imenovanje in pristojnosti razpisne komisije (7. člen),
- naloge pristojne strokovne službe Občine in izbranih, sodelujočih bank (7. člen),
- postopek obravnave na razpis prispelih vlog (9. člen).

V 3. členu novega pravilnika je glede na veljavni pravilnik predvidena tudi manjša sprememba pri **opredelitvi prosilcev**, ki so upravičeni do kandidature na javni razpis Občine za posojila s subvencijo obrestne mere. Kot upravičence namreč izloča “občane, ki so pri pristojnem organu vložili zahtevek za pridobitev statusa samostojnega podjetnika oziroma na pristojnem sodišču priglasiitev za vpis v sodni register in predložili vse dokumente za ustanovitev obratovalnice oziroma podjetja”. Razlog za izločitev je v tem, da so postopki registracije podjetja v zadnjih letih postali zelo enostavni in hitri (preko točk VEM in e-VEM).

Tudi v 2. odstavku 3. člena je predvidena manjša sprememba glede na dosedanjo prakso, in sicer v **postopku izbire bank**, preko katerih se dodeljujejo posojila s subvencijo obrestne mere. Veljavni pravilnik kot sodelujočo predpostavlja le eno banko, katero je Občina kot najugodnejšo izbrala na podlagi javnega razpisa. Novi pravilnik omogoča poleg prej opisane variante tudi možnost sodelovanja večjega števila bank, in sicer vseh tistih, ki bodo pripravljene sprejeti pogoje, ki jih bo Občina določila v postopku javnega zbiranja ponudb.

Kot pogoji se banki na primer lahko določijo: željena višina bančne obrestne mere oziroma željena višina obrestne mere za posojilojemalca po odbitku subvencije obrestne mere iz proračuna Občine, možne oblike in stroški zavarovanja posojila s subvencijo obrestne mere, morebitni drugi stroški (na primer: stroški vodenja kredita, stroški odobritve kredita, stroški rezervacije...) ter ostali stroški v skladu s poslovno politiko banke, ki vplivajo na izračun ponujenega kreditnega potenciala banke ob predpostavki fiksno določene višine sredstev za subvencijo obrestne mere (le-ta je določena s proračunom Občine za tekoče leto). Občina je doslej sodelovanje banke pogojevala tudi z zahtevo, da mora omogočiti črpanje posojila s subvencijo obrestne mere tudi upravičencem, ki morebiti niso njeni komitenti oziroma pri njej nimajo odprtega TRR.

S pogodbo o sodelovanju Občina in banka(e) dogovorita medsebojne pravice in obveznosti kot tudi pravice in obveznosti upravičenca do dodelitve posojila s subvencijo obrestne mere (tj. posojilojemalca). S to pogodbo se med drugim opredeli tudi postopek zavarovanja terjatve (glavnice in obresti posojila s subvencijo obrestne mere) in postopek izterjave morebitnega neplačanega dela glavnice in obresti, in sicer praviloma Občina banko pooblasti za zavarovanje tudi svojega dela terjatve (tj. subvencija obrestne mere) ter izterjavo le-te v primerih, ki jih predvideva 12. člen pravilnika. S prej omenjeno pogodbo se določi tudi način izplačila proračunskih sredstev, namenjenih subvenciji obrestne mere, in postopek ter terminski plan poročanja o koriščenju dodeljenih posojil s subvencijo obrestne mere (slednje predvsem zaradi obveznega poročanja Občine o dodeljeni pomoči Ministrstvu za finance).

III. ZAKLJUČEK

V zadnjih letih posojila s subvencijo obrestne mere zaradi tržnim razmeram neprilagojenih pogojev dodeljevanja v veljavnem pravilniku Občine (zlasti prenizka dopustna višina posojila za investicije, ki je še upravičena do subvencije obrestne mere) niso več finančno zanimiv ukrep pomoči malemu gospodarstvu. Tega problema se z novim pravilnikom lotevamo z vključitvijo prijaznejših pogojev dodeljevanja pomoči, in sicer je skoraj štirikratno povišana zgornja dopustna meja posojil, do katere je subvencija obrestne mere še možna, temu primerno je podaljšana tudi doba odplačevanja posojila, razširjen pa je tudi namen oziroma upravičeni stroški, za katere je moč uveljavljati pravico do subvencije obrestne mere (poleg investicij tudi financiranje obratnih sredstev, slednje je aktualno v času trenutne gospodarske in finančne krize). Pri tem smo zasledovali izhodiščni cilj: vzpodbuditi ponovni zagon in okrevanje podjetij, jim olajšati prehod iz trenutne krizne situacije ter okrepiti njihov dolgoročni razvoj in stabilnost s perspektivnimi investicijskimi vlaganji.

Pripravila: Janja Bičič, vodja oddelka GNF

Tolmin, dne 13. 06. 2010